

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Sallan kansallispuistosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki Sallan kansallispuistosta. Kansallispuisto perustettaisiin Sallan kunnassa sijaitsevalle valtion omistamalle Sallatunturin luonnonsuojelualueelle. Sallan kansallispuisto olisi Suomen 41. kansallispuisto.

Yksi pääministeri Sanna Marinin hallituksen hallitusohjelman tavoitteista on luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttäminen. Tämän tavoitteen saavuttamisen keinoin sisältyy kansallispuistoverkoston laajentaminen. Lisäksi hallitus pyrkii ohjelmassaan edistämään matkailualan kestävää kasvua sekä tukemaan matkailuyrittäjyyttä osana elinvoimaisen Suomen rakentamista ja globaalien kehityshaasteiden ratkaisuja. Perustamalla kansallispuisto Sallaan edistettäisiin mainittujen hallitusohjelman tavoitteiden saavuttamista.

Toteuttamalla Sallatunturin valtion alueiden suojelu kansallispuistona lisättäisiin alueen yleistä tunnettavuutta ja parannettaisiin alueen yleisöpalveluita. Kansallispuistostatus lisäisi alueen vetovoimaa luonto- ja kulttuurimatkailukohteena ja loisi uusia mahdollisuuksia kestäväälle matkailun yritystoiminnalle sekä lähialueyhteistyölle luontomatkailussa. Alueen hyvä saavutettavuus julkisilla liikennevälineillä edistäisi kestäväää ja vähähiilistä matkailua.

Perustettavaksi ehdotettavaan kansallispuistoon kuuluisi noin 9 983 hehtaaria valtion omistamia maa- ja vesialueita. Kansallispuiston perustamisen yhteydessä muutettaisiin Sallatunturin luonnonsuojelualan rajausta ja luonnonsuojelualan nimeksi tulisi Rämijängän luonnonsuojelualue.

Esitys liittyy valtion vuoden 2021 neljänteen lisätalousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.12.2021.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	4
2.1 Alueen nykyinen suojelutilanne ja luonnonkäyttö	4
2.2 Rajausperiaatteet, aiempien suojelupäätösten toteuttaminen ja perustamisedellytysten täyttyminen.....	4
3 Tavoitteet	6
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	6
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	8
4.2.1 Taloudelliset vaikutukset	8
4.2.2 Organisaatio ja henkilöstövaikutukset	10
4.2.3 Vaikutukset alueen nykykäyttöön	10
4.2.4 Ympäristövaikutukset	12
4.2.5 Muut yhteiskunnalliset vaikutukset.....	13
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot ja niiden vaikutukset	13
6 Lausuntopalaute.....	14
6.1 Lausuntopalaute	14
6.2 Lainsäädännön arviointineuvoston lausunto	16
7 Lakia alemman asteinen sääntely	17
8 Voimaantulo	17
9 Toimeenpano ja seuranta	17
10 Suhde talousarvioesitykseen	17
LAKIEHDOTUS	18
Laki Sallan kansallispuistosta	18
MUUT LIITTEET	20
LIITE 1	20
LIITE 2	21

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

Suomen kansallispuistoverkoston on täydennetty hallituskausittain vuodesta 1982 lähtien. Viimeisimpänä verkostoon liitettiin vuonna 2017 Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi Hossan kansallispuisto. Suomessa on tällä hetkellä 40 kansallispuistoa.

Pääministeri Sanna Marinin hallituksen hallitusohjelman strategisen kokonaisuuden *3.1 Hiili-neutraali ja luonnon monimuotoisuuden turvaava Suomi* tavoite 5 on pysäyttää luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen Suomessa. Tämän tavoitteen saavuttamisen keinoihin sisältyy kirjaus kansallispuistoverkoston laajentamisesta. Lisäksi hallitus pyrkii ohjelmassaan edistämään matkailualan kestävä kasvua sekä tukemaan matkailuyrittäjyyden lisääntymistä osana elinvoimaisen Suomen rakentamista ja globaalien kehityshaasteiden ratkaisuja.

Ympäristöministeriölle on tehty aloitteet kansallispuiston perustamisesta viiteen eri kohteeseen. Sallan kunta teki aloitteen ympäristöministeriölle 26.2.2019 Sallan kansallispuiston perustamisedellytysten selvittämisestä ja perustamisen valmistelusta. Sallan kunta täydensi aloitettaan 9.12.2019 FCG:n (Finnish Consulting Group Oy) laatimalla Sallan kansallispuiston toteutettavuusselvityksellä, jossa kartoitettiin paikallista suhtautumista kansallispuiston perustamiseen sekä arvioitiin muun muassa kansallispuiston perustamisen aluetaloudellisia vaikutuksia.

Ympäristöministeriö laati kansallispuistoaloitteita vertailevan selvityksen, jossa tarkasteltiin viiden esitetyn ehdokkaan vahvuuksia yhtenäisin kriteerein ja päätyi marraskuussa 2020 valmistuneessa selvityksessään esittämään jatkovalmisteluun Sallatunturia Pohjois-Suomessa. Sallatunturin alue täyttää selvityksen mukaan erityisen hyvin luonnonsuojelulain ja Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton IUCN:n (International Union for Conservation of Nature) kansallispuistoille asettamat edellytykset. Lisäksi Sallatunturi edistäisi laajana ja pääkaupunkiseudulta asti julkisilla liikennevälineillä saavutettavana alueena ekologisesti kestävä ja vähähiilistä matkailua.

Hallituksen esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot valtiovarainministeriöltä, työ- ja elinkeinoministeriöltä, maa- ja metsätalousministeriöltä, opetus- ja kulttuuriministeriöltä, oikeusministeriöltä, puolustusministeriöltä, Metsähallitukselta, Rajavartiolaitokselta, Museovirastolta, Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Lapin Liitolta, Sallan kunnalta, Sallan paliskunnalta, Paliskuntain yhdistykseltä, Visit Finlandilta, Suomen riistakeskus Lapilta, Sallan riistanhoitoyhdistykseltä, Suomen Metsästäjäliitolta, Sallan Erä- ja Kalamiehet ry:ltä, Metsästysseura Kerä ry:ltä, Onkamon Erä ry:ltä, Sallan yhteismetsältä, Sallan Metsänhoitoyhdistykseltä, Lapin kalatalouskeskukselta, Matkalle Sallaan ry:ltä, Sallan yrittäjät ry:ltä, Kello-Aatsingin osakaskunnalta, Lapin maakuntamuseolta, Suomen Luonnonsuojeluliitolta, Sallan Latu ja Polku ry:ltä, Sallan Karhulta, Sallatunturin kyläyhdistykseltä ja Kelloaselän alueen kyläyhdistykseltä. Lisäksi lainsäädännön arviointineuvosto on arvioinut esitysluonnoksen.

Ympäristöministeriön pyynnöstä Sallan kunta ja Sallan riistanhoitoyhdistys valmistelivat yhteistyössä ehdotuksen alueesta, jossa metsästystä olisi kansallispuistossa tarpeen turvallisuussyistä rajoittaa. Sallan riistanhoitoyhdistyksen johtokunta hyväksyi ehdotuksen 21.4.2021, jonka jälkeen 22.4.2021 ehdotus toimitettiin ympäristöministeriölle. Metsästysrajoitusalue on sisällytetty lakiesitykseen ehdotuksen mukaisena.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa <https://valtio-neuvosto.fi/hankkeet/tunnuksella/YM048:00/2020>.

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Alueen nykyinen suojelutilanne ja luonnonkäyttö

Kansallispuistoksi esitettävä alue kuuluu suurelta osin Euroopan unionin Natura 2000 -verkon Aatsinki-Onkamon alueeseen (FI1301409). Natura 2000 -alueelle on perustettu Sallatunturin luonnonsuojelualue valtioneuvoston asetuksella (646/2017). Alueen osat Kaunisharju ja Onkamojärvi ovat valtioneuvoston 27.6.1996 tekemän periaatepäätöksen mukaisen Pohjois-Suomen vanhojen metsien suojeluohjelman kohteita. Aatsinginhaudan suot puolestaan kuuluvat valtioneuvoston 26.3.1981 hyväksymään periaatepäätökseen valtakunnallisesta soidensuojelun perusohjelmasta. Kansallispuistoon otettaisiin Metsähallituksen Metsätalous Oy:n esityksestä 18 hehtaarin alue Könkäänmaalla. Aluetta ei ole nykyisellään suojeltu eikä se sisälly Aatsinki-Onkamon Natura 2000 -alueeseen tai valtakunnallisiin suojeluohjelmiin.

Kansallispuistoksi esitettävä alue on jo tällä hetkellä verraten suosittu retkeily- ja luontovirkistyskohde. Vuonna 2019 Sallan matkailualueelle tehtiin lähes 90 000 käyntiä, joista noin 57 000 kohdistui Sallatunturin luonnonsuojelualueelle. Koronapandemia vaikutti kuitenkin merkittävästi alueen matkailuun vuonna 2020, jolloin Sallatunturin luonnonsuojelualueelle tehtiin noin 41 200 käyntiä. Alueella on luonnon virkistyskäyttöä ja matkailijoita palvelevia reittejä ja rakteita, jotka painottuvat Kaunisharjun alueelle. Lisäksi luonnonsuojelualueella on kaksi Metsähallituksen luvanvaraista moottorikelkkauraa. Sallatunturin alueella toimii useita erityisesti ohjelmalveluja, kuten melontaa, patikointiretkiä ja moottorikelkkailua, tarjoavia yrityksiä.

Kansallispuistoksi esitettävällä alueella ei harjoiteta metsätaloutta. Valtaosan alueesta kattavalla Sallatunturin luonnonsuojelualueella ovat voimassa luonnonsuojelulain 17 a §:n mukaiset rauhoitussäännökset. Kansallispuistorajaukseen sisällytettävä 18 hehtaarin alue Könkäänmaalla on Metsähallituksen liiketoiminnan taseessa, mutta siellä ei tällä hetkellä harjoiteta metsätaloutta.

Salla sisältyy poronhoitolain (848/1990) mukaiseen poronhoitoalueeseen ja alueella toimii Sallan paliskunta.

Metsästystä ei ole tällä hetkellä rajoitettu kansallispuistoksi esitettävällä alueella. Sallan kunta sijaitsee metsästyslain (615/1993) 8 §:ssä tarkoitetulla alueella, jossa kuntalaisilla on vapaa metsästysoikeus valtion mailla. Kansallispuistoksi esitettävä alue on suurelta osin Metsähallituksen pienriistan ja hirvieläimen lupametsästysaluetta, jossa ulkopaikkakuntalaiset metsästävät erityisesti hirviä ja metsäkanalintuja. Sallatunturin alueella metsästetään myös suurpetoja.

Kansallispuistoksi esitettävällä alueella ei ole valtion vesialueella erityisen merkittäviä kalastuskohteita. Kalastus on alueella sallittua kalastuslain (379/2015) 8 §:n mukaisesti. Yksityisessä omistuksessa olevalla Aatsinginjoella kalastus on sen sijaan kohtalaisen suosittua.

2.2 Rajausperiaatteet, aiempien suojelupäätösten toteuttaminen ja perustamisedellytysten täyttyminen

Kansallispuistoon esitetään rajattavaksi Aatsinki-Onkamon Natura 2000 -alueen luonto- ja maisema-arvoiltaan edustavin ja yhtenäisin valtion maiden kokonaisuus. Esitettävä rajausalue kytkeytyisi Venäjän suojelualueverkostoon ja täydentäisi osaltaan Fennoskandian vihreän vyöhykkeen kansallispuistoketjua. Rajaus muodostaisi eheän ekologisen kokonaisuuden ja mahdollistaisi kansallispuiston toteuttamisen kyseisellä alueella luonnonsuojelulaissa (1096/1996) säädettyin rauhoitusmääräyksen ja niitä koskevin vähäisin poikkeuksin metsästyksen osalta. Kansallispuiston ulkopuolelle jäisi laajalti valtion maita, joilla maan- ja luonnonkäyttö säilyisivät nykyisellään.

Kansallispuiston rajasalueen pinta-ala olisi noin 9 983 hehtaaria ja se käsittäisi kauniita vaaraisemia sekä vanhan metsä- ja suoluonnon edustavimman osan valtion omistamasta Sallatunturin kokonaisuudesta. Kansallispuiston rajaukseen sisältyisi 9 965 hehtaaria Sallatunturin luonnonsuojelualueesta. Lisäksi rajaukseen sisältyisi Metsähallituksen esityksestä 18 hehtaaria Metsähallituksen metsätalousmaata Könkäänmaalta. Kansallispuiston alue käsittäisi 9 630 hehtaaria Aatsinki-Onkamon Natura 2000 -alueesta, jonka pinta-ala on yhteensä 9 746 hehtaaria. Kansallispuiston maa- ja vesialueet ovat valtion omistuksessa.

Aatsinki-Onkamon Natura-alueesta ja Sallatunturin luonnonsuojelualueesta kansallispuiston rajauksen ulkopuolelle jätettäisiin noin 5 km päässä pohjoisessa sijaitseva Rämijängän osa-alue. Kyseinen alue on selvästi erillään muusta kokonaisuudesta ja alaltaan pieni (123 hehtaaria). Osa-alueen sisällyttäminen rajaukseen hankaloittaisi merkittävästi kansallispuiston hallinnointia. Lisäksi kansallispuiston ulkopuolelle rajattaisiin valtaosa luontoarvoiltaan merkittävistä Metsähallituksen hallinnassa olevista valtion metsätalousmaista sekä Vilmatunturin ja Löytöjängän-Suksenpaistama-aavan suojelualueet. Näiden alueiden rajaaminen kansallispuiston ulkopuolelle säilyttäisi laajan valtion maiden kokonaisuuden paikallisten asukkaiden ja ulkopuolelta kunkuntalaisten lupametsästäjien metsästyskäytössä. Kansallispuiston esitetty 9 983 hehtaarin rajasuora kohdistaisi kansallispuiston metsästystä ja muuta käyttöä koskevat rajoitukset paikallisten asukkaiden ja lupametsästäjien kannalta kohtuullisen kokoiselle alueelle. Myös Sallan hiihtokeskuksen alue rajattaisiin kansallispuiston ulkopuolelle sen nykyisen toiminnan turvaamiseksi.

Esitettävän kansallispuistorajauksen sisällä olevat seitsemän yksityisomistuksessa olevaa kiinteistöä sekä vesistöt, jotka eivät ole valtion omistuksessa, eivät sisältyisi kansallispuistoon. Yksityisomisteisia vesistöjä kansallispuiston sisäosissa ovat Koutolampi, Ylimmäinen Sotkajärvi sekä Aatsinginjoki ja pääosa Haudanjoesta. Kansallispuistoon sisältyvät Haudanjoen alueet on esitetty hallituksen esityksen liitteen 2 kartalla. Nykyiseen luonnonkäyttöön ei tulisi muutoksia kansallispuiston ulkopuolelle jäävillä yksityisillä tai valtion omistamilla mailla tai vesialueilla.

Aatsinki-Onkamon Natura 2000 -alueen suojelutavoitteita vastaava suojelu on toteutettu luonnonsuojelulain 68 §:n edellyttämällä tavalla Sallatunturin luonnonsuojelualueen perustamisella. Luonnonsuojelualueen perustamisella on myös toteutettu valtioneuvoston periaatepäätökset Pohjois-Suomen vanhojen metsien suojeluohjelmasta Kaunisharjun ja Onkamojärven osalta sekä valtakunnallisesta soidensuojelun perusohjelmasta Aatsinginhaudan soiden osalta. Kansallispuiston perustaminen esityksen mukaisesti jatkaisi Natura 2000 -alueen sekä valtioneuvoston periaatepäätösten mukaisen suojelun toteuttamista.

Kansallispuistoksi esitettävä alue on erityisesti vanhojen metsien, erittäin edustavien aapasoiden ja puustoisten soiden, harjujen sekä jääkauden ja eroosion muovaamien maanmuotojen aluetta. Iso Pyhätunturi ja Pieni Pyhätunturi avaavat näkymät ympäröivään tunturimaisemaan. Kaunisharjulla kasvaa noin 300-400 metrin korkeudessa eri-ikäisiä luonnonmetsiä ja yli 200-vuotiaita, osittain tykyn runtelemia kuusikoita. Julmoivan alue on puolestaan rehevämpää lehtomaista metsää raitoineen ja haaparyhmineen. Korkeusvaihteluita alueeseen lisää vaikuttava, paikoin jopa 250 metriä syvä rotkolaakso Aatsinginhauta, jonka pohjalla ja rinteillä esiintyy erityisiä uhanalaisen lajiston keskittymiä. Alueella kasvaa esimerkiksi erittäin uhanalaisia kalkki- ja kanadankääpää (*Antrodia crassa* ja *Tyromyces canadensis*) sekä kalkkihuurre- ja pikkulovisammalta (*Palustriella commutata* ja *Lophozia ascendens*). Aatsinginhautaan kiinteästi liittyvän Könkäänmaan dolomiittikalliotörmillä on myös erityisen merkittäviä, valtakunnallisesti uhanalaisten kalkkikallioiden sammallajien esiintymiä. Lisäksi luontodirektiivilajit letto-rikko (*Saxifraga hirculus*) ja lapinleinikki (*Coptidium lapponicum*) esiintyvät Sallatunturin alueella.

Kansallispuistoksi esitettävä alue on merkittävä myös kulttuuriperinnön ja Suomen sotahistorian näkökulmasta. Ihminen on toiminut ja asustanut alueella jo kauan, mistä ovat osoituksena etenkin pyyntikuopat sekä vesistöjen rannoilla näkyvissä olevat kivikautisen asumuksen jäänteet. Salla on toiminut myös talvisodan näyttämönä. Talvisodan päättäneessä Moskovan rauhassa noin puolet Sallan kunnan pinta-alasta, mukaan lukien Kutsan luonnonpuisto, luovutettiin Neuvostoliitolle.

Perustettavaksi esitettävä kansallispuiston alue täyttää luonnonsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset. Alue on valtion omistuksessa ja puiston pinta-ala on yli tuhat hehtaaria. Alueella on merkitystä yleisenä luonnonnähtävyytenä ja yleisen luonnonharrastuksen kannalta. Kansallispuiston rajausta on esitetty punaisella, yhtenäisellä viivalla hallituksen esityksen liitteiden 1 ja 2 kartoilla.

3 Tavoitteet

Esityksen erityisenä tavoitteena on toteuttaa *Osallistava ja osaava Suomi – sosiaalisesti, taloudellisesti ja ekologisesti kestävä yhteiskunta* hallitusohjelmaa. Ohjelman strategiseen kokonaisuuteen 3.1 *Hiilineutraali ja luonnon monimuotoisuuden turvaava Suomi* on sisällytetty kirjaus kansallispuistoverkoston laajentamisesta. Kansallispuiston perustaminen tukee osaltaan myös hallitusohjelman kokonaisuuden 3.4 *Elinvoimainen Suomi* toteutumista edistämällä matkailualan kestävää kasvua sekä luomalla lisää mahdollisuuksia matkailuyrittäjyydelle ja matkailumarkkinoinnille.

Esityksen tavoitteena on toteuttaa Sallan valtion alueiden itäisimmän osan suojelu kansallispuistona niin, että parannettaisiin edellytyksiä kestävä ja vähähiilisen matkailun kehittämiselle ja kasvattamiselle alueella. Lisäksi luotaisiin aiempaa paremmat edellytykset luontomatkailuyhteistyölle Koillismaan kansallispuistojen ja Venäjän lähialueen suojelukohteiden kesken. Tavoitteena on perustaa rajaukseltaan suppea, mutta ekologisen kestävyiden kannalta riittävän kokoinen ja eheä kansallispuisto, jonka vaikutukset laajan valtion maan kokonaisuuden nykyiseen maan- ja luonnonkäyttöön jäisivät mahdollisimman vähäisiksi. Kansallispuiston myötä lisääntyvien kävijöiden turvallisuuden takaamiseksi sekä lajiston suojelun edistämiseksi nykyisiin metsästysjärjestelyihin esitetään muutoksia ja vähäisiä alueellisia rajoituksia.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Aluetta kehitettäisiin yleisenä luonnonnähtävyytenä ja nykyistä luonnonkäyttöä rajoitettaisiin lähtökohtaisesti siten kuin luonnonsuojelulain säännökset sekä Kansainvälisen luonnonsuojelu-liiton IUCN:n suojelualueluokitus kansallispuistojen osalta edellyttävät. Metsästyksen ja porovahinkoja aiheuttavien petojen poistamisen osalta säädettäisiin kuitenkin eräitä paikalliset olosuhteet huomioon ottavia poikkeuksia, jotka eivät ole ristiriidassa kansallispuiston perustamistavoitteen kanssa.

Suomen kansallispuistot kuuluvat IUCN:n suojelualueluokituksessa luokkaan II: kansallispuistot (IUCN:n suojelualueluokituksen soveltaminen Suomessa YM/6/5711/2013). Luokan II määritelmän mukaan kansallispuistot ovat suuria luonnontilaisia tai lähes luonnontilaisia alueita, jotka on perustettu laajamittaisten ekologisten prosessien sekä alueelle tunnusomaisten lajien ja ekosysteemien suojelemiseksi. Luokan II alueet muodostavat samalla perustan ympäristön ja perinteisen kulttuurin kannalta kestävä tutkimuksen ja opetuksen sekä henkisen hyvinvoinnin, virkistyskäytön, retkeilyn ja matkailun mahdollisuuksille.

Luokan II suojelualueiden ensisijainen tavoite on luonnon monimuotoisuuden ja ekologisten prosessien suojelu sekä opetuksen ja virkistyskäytön edistäminen. IUCN:n suojelualueuokituksen soveltamisohjeessa luokan II suojelualueilla luonnonkäyttö, kuten metsästys ja kalastus, luokitellaan haitallisiksi käyttömuodoiksi (EUROPARC & IUCN 2000). Laajoilla ja syrjäisillä alueilla voidaan kuitenkin sallia paikallisen väestön perinteisen luontaistalouden harjoittaminen, joka ei ole ristiriidassa alueen luontoarvojen suojelun kanssa. Suomessa ohjeistusta on sovellettu niin, että paikallisten asukkaiden metsästys ja poronhoito on sallittu Pohjois-Suomen pinta-alaltaan laajoissa kansallispuistoissa.

Ehdotetun lain 3 §:ssä säädettäisiin metsästyksestä. Metsästys on luonnonsuojelulain 13 §:n mukaan kielletty kansallispuistossa. Henkilöillä, joilla on kotikunta Lapin tai Kainuun maakuntaan kuuluvassa kunnassa on metsästyslain 8 §:n mukaisesti oikeus metsästää oman kuntansa alueella. Tämä kuntalaisen metsästysoikeus tulisi sovellettavaksi Sallan kansallispuistossa. Metsästys olisi kuitenkin kävijäturvallisuuden vuoksi hirven ajoa lukuun ottamatta kokonaan kielletty siinä kansallispuiston osassa, joka on merkitty liitteen 1 karttaan rasterilla. Metsästysrajoitusalue olisi 882,2 hehtaarin laajuinen. Lisäksi hirvenmetsästys sallittaisiin mainittua aluetta lukuun ottamatta kotikunnasta riippumatta lain voimaantullessa rekisteröityjen ja kansallispuistoon rajattavaksi esitettyyn metsästysalueeseen nykyisin kuuluvien metsästyseurojen jäsenille. Metsästyksessä olisi mahdollista käyttää apuna koiraa. Hirven ajo olisi luonnonsuojelulain 15 §:n 2 momentin mukaisesti sallittua koko kansallispuiston alueella mukaan lukien siinä osassa, jossa metsästystä rajoitettaisiin kävijäturvallisuuden takaamiseksi.

Esitettävillä metsästysjärjestelyillä sovitettaisiin yhteen tavoitteet lajiston suojelun edistämiseksi, paikallisen eräperinteen säilyttämiseksi ja kansallispuiston kävijöiden turvallisuuden varmistamiseksi. Kansallispuistojen käyntimäärät ovat Suomessa kasvaneet huomattavasti viimeisen kymmenen vuoden aikana. Kansallispuistojen merkitys korostui erityisesti vuonna 2020, jolloin kansallispuistojen käyntimäärät kasvoivat 23 % lähes 4 miljoonaan käyntiin. Kansallispuistojen kasvavat käyntimäärät asettavat haasteita virkistyskäytön ja metsästyksen turvalliselle yhteensovittamiselle myös Pohjois-Suomen laajemmissa kansallispuistoissa, joissa paikallisten asukkaiden metsästyslain 8 §:ään perustuva metsästys on ollut pääsääntöisesti sallittua. Kansallispuistojen perustamistarkoitus on luonnonsuojelun lisäksi yleisen virkistyskäytön ja luonnonharrastuksen edistäminen. Sallan kansallispuisto perustetaan yleiseksi luonnonnähtävyydeksi ja sillä halutaan edistää myös luontomatkailua. Lainsäätäjällä on siten vastuu huolehtia siitä, että kansallispuiston perustamistavoitteet voidaan saavuttaa kävijöiden turvallisuutta vaarantamatta. Tähän turvallisuuskysymykseen on Lapin ELY-keskus myös lausunnossaan ottanut kantaa ja esittänyt konkreettisia toimenpiteitä. Kansallispuiston pääsisääntöalue sekä käytetyimmät reitit sijoittuvat matkailukeskuksen tuntumaan. Valtaosa kävijöistä saapuu alueelle tällä hetkellä ja myös kansallispuiston perustamisen jälkeen matkailukeskuksen kautta. Onkin ilmeistä, että puiston perustamisen myötä lisääntyvät kävijämäärät kohdistuvat matkailukeskuksen lähialueille ja sieltä lähteville reiteille. Tällä alueella turvallisuusriskin on arvioitu olevan merkittävin, mikä on perusteena metsästyksen rajoittamiseen kyseisellä alueella. Metsästysrajoitusalue on rajattu esitykseen paikallisten tahojen ehdotuksen mukaisena.

Metsästysrajoitusalueen lisäksi kansallispuiston kävijän turvallisuutta lisää osaltaan myös ulkopaikkakuntalaisten pienriistan lupametsästyksen päättymisen. Huomattava osuus kansallispuistoksi esitettävän alueen metsästyksessä on tähän asti ollut ulkopaikkakuntalaisten pienriistan lupametsästystä. Kansallispuisto on osa Metsähallituksen noin 76 700 hehtaarin laajuisia pienriistan lupametsästysaluetta 3612 *Vilma-Savina*, jonne on myönnetty vuosina 2017-2019 keskimäärin 2400 pienriistalupavuorokautta/vuosi. Pinta-alaosuuden perusteella esitetyn kansallispuiston alueen laskennallinen osuus näistä luvista on ollut hieman yli 300 pienriistalupavuoro-

kautta vuodessa. Metsähallitus on arvioinut esitetyn kansallispuiston alueelle kohdistuvan lupamäärän olevan merkittävästi tätä pinta-alaosuutta suurempi, koska kansallispuisto rajoittuu matkailualueeseen, josta käsin kauempaa tulevat metsästäjät siirtyvät metsästämään.

Paikkakuntalaisten metsästyksen jatkumisen kansallispuistossa metsästysrajoitusalueen ulkopuolella ei katsota olevan merkittävä turvallisuusriski alueen virkistyskäyttäjille. Alueella ei metsästetä kevät- tai kesäaikaan. Paikallisten metsästys on sekä hirven että pienriistan osalta perinteistä koiran kanssa metsästystä. Se aloitetaan pääosin matkailusesonkien jälkeen toisin kuin lupametsästys, joka ajoittuu syyskuun ruska-aikaan. Paikallisten harjoittama perinteinen lintujen pystykorvametsästys ajoittuu loka-marraskuulle ja myös hirvenpyynti aloitetaan pääosin ruskakauden jälkeen. Paikallisessa linnustuksessa käytetään pitkän kantaman luotiasetta pääasiassa lehdeettömänä aikana. Lisäksi hirvien ja pienriistan tiedetään välttävän vilkkaassa retkeilykäytössä olevia alueita, mistä johtuen niiden metsästys painottuu alueen syrjäisempiin ja rauhallisempiin osiin.

Metsähallitus seuraa kävijäturvallisuutta kansallispuistossa. Sillä on mahdollisuus metsästyslain 23 §:n nojalla hakea aluehallintovirastolta metsästyksen rajoittamista, mikäli turvallisuuden varmistaminen sitä seurannan perusteella myöhemmin edellyttäisi. Mahdolliset esitykset lisärajoituksista laadittaisiin yhteistyössä paikallisen riistanhoitoyhdistyksen kanssa.

Luonnonsuojelulain 14 §:n mukaan kansallispuistossa saa harjoittaa poronhoitoa poronhoitolain (848/90) mukaisesti. Tätä lainkohtaa sovellettaisiin sellaisenaan myös Sallan kansallispuistossa, jonka alueella Sallan paliskunta toimii. Porovahinkoja aiheuttavien petojen poistaminen olisi mahdollista Metsähallituksen luvalla luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisesti. Sallan paliskunnan Sallan kunnassa asuvilla osakkailla olisi metsästyslain 8 §:än perustuva oikeus metsästää kansallispuiston alueella karhua alueelliseen kiintiöön perustuvana metsästyksenä ilman Metsähallituksen lupaa. Sallan kuntalainen ei tarvitsisi Metsähallituksen lupaa myöskään ilveksen kannanhoidolliseen pyyntiin tai susien vahinkoperusteisiin lupiin. Ahma kuuluu esitetyn kansallispuiston alueelle sijoittuvan Aatsinki-Onkamon Natura 2000 -alueen suojeluperusteisiin. Sen metsästäminen alueella on mahdollista vain, jos se ei merkittävästi heikentäisi lajin suojelutasoa alueella ja lähtökohtaisesti edellyttää luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista Natura-vaikutusten arviointia. Kansallispuiston perustamisella ei ole vaikutusta ahman metsästysmahdollisuuksiin. Ehdotettavan lain 3 §:ssä säädettäisiin, että vahinkoa aiheuttavan suurpedon poistamiseen myönnetyn luvan mukaiseen metsästykseen saisi osallistua myös Sallan paliskunnan osakas ja Suomen Riistakeskuksen erikseen nimeämä henkilö kotikunnastaan riippumatta. Ilman asiaa koskevaa säännöstä ulkopaikkakuntalainen paliskunnan osakas tai Suomen riistakeskuksen nimeämä henkilö ei voisi osallistua suurpetojen pyyntiin kansallispuiston alueella.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Taloudelliset vaikutukset

Sallan kansallispuiston perustamiskustannukset ovat Metsähallituksen arvion mukaan noin 4,5 miljoonaa euroa. Sallatunturin alueen hoitoon ja ylläpitoon on vuosittain käytetty noin 130 000 euroa ympäristöministeriön määrärahaa. Hoito- ja ylläpitokustannukset pyritään pitämään ennallaan ohjaamalla palveluiden kunnostamiseen ja uudistamiseen esitettyjä määrärahoja tarkoituksenmukaisesti ja keskittämällä yleisöpalveluita. Osasta olemassa olevia palvelurakenteita voidaan luopua ja uusissa rakenteissa pyritään käyttämään materiaaleja, jotka takaavat rakenteille mahdollisimman pitkän elinkaaren. Puiston palveluiden saattaminen kansallispuistotasoisiksi sekä luonnon suojelemiseksi kasvavien kävijämäärien kuluttavalta vaikutukselta edellyt-

täisivät puiston perustamisvaiheessa noin 4,5 milj. euron määrärahaa. Kyseessä olisi kertaluonteinen investointimääräraha, joka katetaan ympäristöministeriön vahvistetun talousarvion mukaisten määrärahojen puitteissa.

Sallatunturin luonnonsuojelualueelle tehtiin vuonna 2019 yhteensä 57 215 käyntiä. Tällä käyntimäärällä aluetaloudellinen kokonaistulovaikutus oli noin 5,2 miljoonaa euroa ja kokonaistyöllisyysvaikutus noin 40 henkilötyövuotta. Vuonna 2020 koronaviruksen aiheuttamat poikkeusolot vaikuttivat voimakkaasti Sallan alueen matkailuun. Käyntimäärät alueella pienenivät huomattavasti lukuun ottamatta kotimaisen matkailun puolesta vilkasta kesäkautta. Vuoden 2020 loppuun mennessä käyntejä arvioitiin olleen noin 41 200.

Kansallispuisto on luonnonsuojelualueista sekä kansallisesti että kansainvälisesti vetovoimaisin kategoria. Se takaa luontomatkailulle kestävät ja pysyvät puitteet, joiden varaan yrittäjät uskaltautuvat tehdä investointeja. Bloom Consultingin kehittämän Digital Demand, D2-analyysin perusteella eniten käytetty, kohdennettu hakusana ulkomailta Suomeen matkustamista suunniteltaessa on ”protected areas” (suojelualueet). Luonnonsuojelualueen muuttaminen kansallispuistoksi lisää Sallan tunnettuutta maamme rajojen ulkopuolella sekä ulkomailta tulevien matkailijoiden määrää. Tämä puolestaan vaikuttaa myönteisesti seudun aluetalouteen ja työllisyyteen. Myös matkailurakentamisen – Hossasta saatujen kokemusten perusteella – odotetaan vilkastuvan kansallispuiston perustamisen myötä.

Käyntimäärät kasvanevat entisestään, kun kansallispuisto palveluineen saadaan perustettua ja voidaan ottaa huomioon opastus- ja viestintätoiminnassa sekä matkailumarkkinoinnissa. Kansainvälisen poliittisen tilanteen muuttuessa Sallan kansallispuistoa olisi myös mahdollista kehittää sekä markkinoida yhdessä lähialueella sijaitsevien Venäjän puoleisten kansallispuistojen ja muiden luontoalueiden kanssa. Vuonna 2017 valtion retkeilyalueesta kansallispuistoksi perustetun Hossan käyntimäärä lähes kaksinkertaistui perustamisvuonna noin 124 000 käyntiin vuosittain ja aluetaloudelliset vaikutukset kasvoivat 2,8 miljoonasta 5,6 miljoonaan euroon. Kokonaistyöllisyysvaikutus myös kaksinkertaistui 31 henkilötyövuodesta 62 henkilötyövuoteen. Käyntimäärä Hossassa on perustamisvuoden jälkeen tasaantunut noin 90 000-100 000 käyntiin vuosittain, aluetaloudelliset vaikutukset ovat asettuneet noin 6 miljoonan euron vuotuiselle tasolle ja kokonaistyöllisyysvaikutus noin 55 henkilötyövuoteen. Ottaen huomioon, että Salla on Hossaa paremmin julkisilla kulkuvälineillä saavutettava niin koti- kuin ulkomailta käsin, on todennäköistä, että aluetaloudelliset ja työllisyysvaikutukset olisivat vähintään Hossan kansallispuiston luokkaa.

Sallan kansallispuiston perustamisella ei tunnisteta heikentäviä vaikutuksia elinkeinotoimintaan kansallispuiston läheisyydessä. Kansallispuiston rauhoitussäännökset koskevat vain kansallispuistoon rajattua aluetta, eikä niillä ole vaikutusta maankäyttöön kansallispuiston ulkopuolella. Esimerkiksi maa- ja metsätalouden toimintamahdollisuudet kansallispuiston ympäristössä eivät muuttuisi nykyisestä. Toisaalta matkailun kasvu alueella voi välillisesti parantaa myös muidenkin kuin matkailu- ja majoituspalveluja tuottavien yritysten toimintaedellytyksiä. Lisääntyvä matkailu alueella todennäköisesti kasvattaisi esimerkiksi paikallisen poronlihan kysyntää ja parantaisi siten poroelinkeinojen kannattavuutta. Matkailun myötä paikallisten palveluiden asiakasmäärät kasvaisivat, mikä tukisi niiden säilyttämistä ja kehittämistä.

Perustettavan kansallispuiston alue sijoittuu Metsähallituksen noin 76 700 hehtaarin laajuiselle pienriistan metsästysalueelle *3612 Vilma-Savina* sekä noin 79 100 hehtaarin laajuiselle hirven metsästysalueelle *8153 Vilma*. Pienriistan metsästyksen lupatuloa on koko Vilma-Savinan alueella kertynyt vuosina 2017-2019 noin 40 000 - 50 000 euroa vuodessa. Koko Vilman hirvenmetsästysalueelta on kerätty hirvenmetsästysmaksuja noin 16 000 euroa vuodessa. Kansallispuistoksi esitettävän alueen osuutta lupatuloista ei ole erikseen tilastoitu. Se käsittää Vilma-

Savinan metsästysalueen pinta-alasta noin 13 % ja Vilman metsästysalueesta noin 12,6 %. Pinta-alan perusteella laskettuna perustettavan kansallispuiston osuus olisi siten ollut pienriistan lupatuloista noin 5260 – 6575 euroa vuodessa ja hirvenmetsästystuloista noin 2040 euroa vuodessa. Metsähallituksen Eräpalvelut arvioi esitetyn kansallispuiston osuuden lupatuloista ja metsästyksessä olevan alueen pinta-alaosuutta suurempi. Kansallispuiston rajauksen ulkopuolelle jäisi Vilma-Savinan metsästysalueesta noin 66 000 hehtaaria ja Vilman metsästysalueesta noin 69 000 hehtaaria, joilla hirven ja pienriistan lupametsästys jatkuisi nykyiseen tapaan. Esitetyt metsästysjärjestelyt voivat osaltaan pienentää Sallan alueen metsästyslupatuloja, mutta lupatulojen menetykset olisivat kuitenkin huomattavan vähäiset kansallispuiston positiivisiin aluetaloudellisiin vaikutuksiin verrattuna.

4.2.2 Organisaatio ja henkilöstövaikutukset

Kansallispuistoksi perustettava alue on Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa. Tarkoitus on, että Metsähallitus edelleen jatkaa alueen hallinnointia. Alueen omaisuuserät ovat Sallatunturin luonnonsuojelualueen osalta Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien taseessa ja Könkäänmaan 18 hehtaarin alueen osalta Metsähallituksen liiketalouden taseessa. Tarkoitus on, että liiketalouden taseessa olevat omaisuuserät tältä osin siirretään Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien taseeseen.

4.2.3 Vaikutukset alueen nykykäyttöön

Esitettävällä Sallan kansallispuiston alueella luonnonsuojelulain 17 a §:n mukaiset rauhoitus-säännökset ovat olleet voimassa Sallatunturin luonnonsuojelualueen osalta perustamisesta vuodesta 2017 lähtien. Siten alueella noudatetaan jo pääosin luonnonsuojelulain 13 §:ssä säädettyjä rauhoitusmääräyksiä sekä lain 14 § ja 15 §:ssä säädettyjä rauhoitusmääräysten yleisiä ja luvanvaraisia poikkeuksia. Kansallispuiston perustamisen myötä näiden lainkohtien noudattaminen säilyisi pääosin ennallaan nykyisen Sallatunturin luonnonsuojelualueen osalta ja ne tulisivat sovellettaviksi myös Könkäänmaan 18 hehtaarin alueella.

Retkeilyä ja muuta virkistyskäyttöä säädeltäisiin kutakuinkin samalla tavalla kuin nykyisellä Sallatunturin luonnonsuojelualueella. Kansallispuisto perustettaisiin luonnonsuojelulain mukaisesti yleiseksi luonnonnähtävyydeksi, mikä edellyttää yleisöpalveluiden lisäämistä. Kansallispuistoja hoidetaan ja kehitetään vyöhykeperiaatteella. Perustetuista kansallispuistoista saadun kokemuksen perusteella laadukkailla palvelurakenteilla valtaosa kävijöistä on ohjattavissa nähtävyyden- ja elämysarvoiltaan vetovoimaisimpaan sekä helposti saavutettavaan osaan aluetta. Tämä vähentää myös osaltaan sekä turvallisuusriskejä että suojelualueen luontoon kohdistuvaa kulutusta. Kävijöiden oikeudet ja rajoitukset muun muassa alueella liikkumiseen, leiriytymiseen sekä tulentekoon määriteltäisiin tarkemmin myöhemmin laadittavissa kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa ja viimekädessä järjestyssäännössä. Liikkumista ohjattaisiin erityisesti matkailukeskuksen läheisyyteen, mutta myös syrjävyöhykkeellä liikkuminen olisi kansallispuistossa sallittua. Kansallispuistossa olisi lisäksi mahdollista rajoittaa ajallisesti tai paikallisesti liikkumista, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sitä edellyttäisi. Kansallispuistoissa leiriytyminen ja tulenteko ovat sallittuja siihen erikseen osoitetuilla paikoilla. Marjojen ja hyötysienien poimiminen olisi jokamiehenoikeuksin mahdollista nykyiseen tapaan luonnonsuojelulain 14 §:n nojalla.

Metsästyksen osalta kansallispuiston perustamisen vaikutukset olisivat vähäiset. Sallan kunnan asukkaiden vapaa metsästysoikeus säilyisi pääosassa kansallispuiston aluetta. Myös kansallispuiston alueelle sijoittuvien metsästyssseurojen Sallan Erä- ja Kalamiehet ry:n, Metsästyssseura Kerä ry:n ja Onkamon Erä ry:n ulkopaiikkakuntalaisten jäsenten hirvenmetsästysoikeus jatkuisi

pääosassa aluetta. Kävijäturvallisuuden takaamiseksi on kuitenkin katsottu tarpeelliseksi rajoittaa metsästystä intensiivisen käytön alueella. Metsästysrajoitusalue on osoitettu rasterilla lakiesityksen liitteen 1 kartalla. Hirvenajo olisi mahdollista koko kansallispuiston alueella. Muiden ulkopaikkakuntalaisten lupametsästäjien hirvenmetsästysoikeus kansallispuiston alueella päättyisi. Lisäksi kaikkien ulkopaikkakuntalaisten lupametsästäjien suurpetojen ja pienriistan metsästysoikeus päättyisi kansallispuiston alueella. Näin on toimittu myös Syötteen, Hossan ja Pyhä-Luoston kansallispuistoissa. Ulkopaikkakuntalaisten lupametsästys voisi kuitenkin jatkua laajoilla valtion mailla kansallispuiston ulkopuolella. Lisäksi Sallan yhteismetsä myy pienriistan ja hirven metsästyslupia noin 70 000 hehtaarin laajuisille alueilleen, jotka sijaitsevat perustettavan kansallispuiston ja Metsähallituksen lupametsästysalueiden läheisyydessä.

Luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan kansallispuistosta voidaan Metsähallituksen luvalla poistaa sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöitä, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta. Tätä lainkohtaa sovellettaisiin suurpetojen ja mahdollisiin muihin vahinkoa tai uhkaa aiheuttavien eläinlajien yksilöiden poistamiseen kansallispuistosta. Lisäksi luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan kansallispuistosta voidaan Metsähallituksen luvalla vähentää vieraslajien tai muiden liian runsaslukuisiksi tai muutoin vahingolliseksi käyneiden yksilöiden lukumäärää. Nämä luvanvaraiset poikkeukset olisivat mahdollisia koko kansallispuiston alueella mukaan lukien metsästysrajoitusalue.

Kalastuksen osalta rauhoitussäännökset muuttuisivat nykyisistä kalastuslain (379/2015) 8 §:n mukaisista saman lain 7 §:n yleiskalastusoikeuksien mukaisiksi, jotka sallivat kalastuksen yhdellä vavalla tai vieheellä. Kansallispuistoon kuuluvat Haudanjoen alueet on osoitettu esityksen liitteen 2 kartalla. Rauhoitussäännökset eivät vaikuta kansallispuiston rajauksen sisälle jäävien yksityisten vesialueiden käyttöön. Niitä ovat Koutolampi, Ylimmäinen Sotkajärvi, Aatsinginjoki sekä pääosa Haudanjoesta.

Poronhoito jatkuisi kansallispuistossa luonnonsuojelulain 14 §:n mukaisesti. Poronhoidon edellyttämä liikkuminen kansallispuistossa jatkuisi maastoliikennelain (1710/1995) 4 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaisesti ennallaan. Porovahinkoja aiheuttavien petojen poistaminen olisi mahdollista Metsähallituksen luvalla luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisesti ja kyseinen lupa voitaisiin myöntää Sallan paliskunnan osakkaille heidän kotikunnastaan riippumatta. Myös kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa ja järjestyssäännössä huomioitaisiin poronhoidon harjoittamisen edellytysten ja sujuvuuden turvaaminen.

Yksityisten omistamat alueet. Kansallispuistorajauksen sisällä on noin 9,5 hehtaaria yksityisten tahojen hallinnoimia vesialueita sekä 159 hehtaaria muita yksityisiä kiinteistöjä. Kansallispuisto voidaan perustaa vain valtion alueille, joten mainitut yksityisomisteiset alueet eivät sisälly kansallispuistoon eivätkä kansallispuiston rauhoitusmääräykset sääntelisi niiden käyttöä.

Vuokrasopimukset ja käyttöoikeudet. Kansallispuiston perustaminen ei aiheuttaisi muutoksia alueeseen kohdistuviin olemassa oleviin vuokrasopimuksiin tai käyttöoikeuksiin. Näin ollen olemassa olevat kulkuoikeudet yksityisomistuksessa oleville kiinteistöille säilyisivät ennallaan. Metsähallitus on lausunnossaan ilmoittanut, että Latvajärven rannalla olevan määräaikaisen loma-asuntoalueen vuokrasopimus päättyy 31.12.2025, eikä sopimusta olisi mahdollista sen päättymisen jälkeen jatkaa Sallatunturin luonnonsuojelualueella. Sopimusta ei siten jatkettaisi myöskään Sallan kansallispuistossa.

4.2.4 Ympäristövaikutukset

Kyseessä oleva kansallispuiston perustamiseen tähtäävä hanke ei kuulu ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) soveltamisalan piiriin. Hankkeen vaikutuksia Natura-luontotyyppeihin tai -lajeihin ei myöskään ole ollut tarpeen arvioida luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitetulla tavalla, koska lakiesityksen tavoitteena on olemassa olevan palveluvarustuksen kehittäminen ja uudelleen kohdentaminen siten, että lisääntyvät kävijämäärät ohjattaisiin ottaen huomioon sekä Natura -luontotyyppien että -lajien suojelutarpeet ja elinympäristövaatimukset. Suomen kansallispuistoja hoidetaan ja kehitetään niin sanotulla vyöhykeperiaatteella. Vyöhykejaolla kansallispuiston alue jaettaisiin virkistys- ja syrjävyöhykkeeseen. Yksittäisen lajin ja luontotyyppin suojelemiseksi olisi mahdollista perustaa myös rajoitusosia kansallispuistoon, jos alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sellaista vaatisi. Kävijöitä ohjattaisiin virkistysvyöhykkeelle opastetuilla reiteillä ja palvelurakenteilla. Syrjävyöhykkeelle puolestaan ei ohjattaisi kävijöitä tai rakennettaisi uutta palveluvarustusta, mutta siellä liikkuminen olisi mahdollista jokamiehenoikeuksin. Huolellisella vyöhykejaolla ja laajalla syrjävyöhykkeellä turvattaisiin erämaisen alueen säilyminen kansallispuistossa. Kansallispuiston perustaminen ei siten todennäköisesti heikentäisi niiden luontotyyppien esiintymiä ja lajien elinolosuhteita, joiden perusteella Aatsinki-Onkamon alueet on sisällytetty Euroopan unionin Natura 2000 -verkostoon. Kansallispuiston perustamista on pidettävä sekä luonnon monimuotoisuuden suojelun ja edistämisen sekä maiseman kauneuden säilyttämisen näkökulmasta myönteisenä.

Kansallispuiston perustamisen odotetaan lisäävän matkailun yritystoimintaa puiston ulkopuolella, mikä voisi kuitenkin tehostaa maankäyttöä puiston lähiympäristössä ja luonnon kulumista käyntimäärien kasvaessa. Maankäytön tehostuminen ja luonnon kulumisen kohdistuisivat todennäköisesti Sallan matkailualueelle kansallispuiston pääsisäännöksen läheisyyteen. Mahdolliset kielteiset vaikutukset kansallispuiston luontoon tulee arvioida ja ottaa ennakoivasti huomioon kunnan matkailualueita kaavoitettaessa.

Keskeinen peruste Sallan valikoitumiseen yhdeksi Sanna Marinin hallituksen aikana perustettavaksi kansallispuistoksi on ollut tavoite edistää syrjäisen erämaakansallispuiston saavuttamista ruuhka-Suomesta asti vähähiilisesti matkaten pääasiassa julkisia kulkuneuvoja käyttäen. Sallan kansallispuiston alueelle on pääkaupunkiseudulta sekä Helsinki-Vantaan lentokentältä junayhteys Kemijärvelle ja jatkoyhteyksiä linja-autolla Sallan matkailualueen reiteille asti. Syrjäisestä sijainnistaan huolimatta Sallan kansallispuisto olisi poikkeuksellisen hyvin julkisilla liikennevälineillä saavutettavissa verrattuna Suomen nykyisiin ja erityisesti Pohjois-Suomen kansallispuistoihin. Lisäksi Sallan kylältä on hyvät polkupyöräyhteydet matkailukeskukseen ja kansallispuistoon asti. Siten yksityisautoilun vaikutukset jäisivät Sallan kansallispuiston ympäristössä vähäisemmiksi kuin muissa vastaavissa kansallispuistoissa. Kuitenkin myös yksityisautoilu alueelle todennäköisesti kasvaisi kansallispuiston perustamisen myötä, mikä lisäisi alueen teiden käyttöä sekä pysäköintipaikkojen tarvetta. Yksityisautoilun mahdolliseen kasvuun on alueella varauduttu. Kansallispuiston tärkeimmällä sisääntuloalueella on kolme paikoitusaluetta. Ne sijaitsevat puiston ulkopuolella Sallan poropuistossa, hiihtokeskuksessa sekä Pohjoisrinteellä. Lisäksi nykyiset kaavat mahdollistavat paikoitusalueiden kasvattamisen Sallan matkailukeskuksessa. Metsähallitus on myös varautunut laajentamaan Pohjoisrinteen paikoitusaluetta valtion metsätalousmaalle kesän 2021 aikana. Näin riittävät pysäköintimahdollisuudet henkilöautoille ovat järjestettävissä kansallispuiston ulkopuolella, mikä säästäisi osaltaan kansallispuiston luontoa.

4.2.5 Muut yhteiskunnalliset vaikutukset

Kansallispuiston positiiviset vaikutukset alueen matkailuun voivat edistää paikallista elinvoimaisuutta muun muassa Onkamon, Aatsingin ja Kellošelän kylissä yritystoiminnan lisääntymisen, sen työllisyyttä kasvattavien vaikutusten sekä alueen verotulojen kasvun myötä. Aluetaloudelliset vaikutukset voivat myös heijastua positiivisesti asukkaiden yleiseen hyvinvointiin. Luontomatkailulla ja luonnossa liikkumisella olisi myös laajemmin myönteisiä terveysvaikutuksia. Rajat ylittävällä yhteistyöllä olisi myönteiset vaikutukset Suomen ja Venäjän suhteisiin paikallisella ja alueellisella tasolla.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Kansallispuiston perustamisen sijaan Sallatunturin alue olisi mahdollista säilyttää nykyisellään muuna luonnonsuojelualueena ja kestävä matkailua voitaisiin pyrkiä paikallisesti edistämään muilla kuin kansallispuistokäsitteen ja brändin avulla. Alueen luontoarvojen suojelu toteutuisi lähes kansallispuistoon verrattavalla tavalla eikä alueen nykyiseen käyttöön aiheutuisi muutoksia. Kansallispuistobrändin matkailua huomattavasti edistävä vaikutus sekä tästä koituvat positiiviset vaikutukset aluetalouteen jäisivät kuitenkin toteutumatta. Kansallispuisto on sekä kansallisesti että kansainvälisesti muuta luonnonsuojelualueutta tunnetumpi ja matkailun kannalta vetovoimaisempi suojelumuoto. Lisäksi lainsäädäntö edellyttää kansallispuistojen esittelemistä yleisenä nähtävyytenä ja tämän mahdollistavaa palvelurakentamista. Kansallispuiston yleisöpalvelut ovat myös kestävä matkailun elinkeinon käytettävissä.

Lapin maakuntamuseo, WWF Suomi, BirdLife Suomi ry sekä Suomen luonnonsuojeluliiton (SLL) Lapin piiri ry yhdessä Pro Kutsa ry:n kanssa esittivät lausunnoissaan valtion Vilmatunturin ja Löytöjängän-Suksenpaistama-aavan suojelualueiden sekä valtion Ruuhitunturin ja Könkäänmaan alueiden sisällyttämistä kansallispuistoon. SLL:n Lapin piiri ry ja Pro Kutsa ry sekä WWF Suomi esittivät lisäksi kansallispuiston laajentamista UKK-vaellusreitit ympärille.

Esitetyt useiden tuhansien hehtaarien laajennukset kansallispuiston rajaukseen lisäisivät kansallispuiston luonnonsuojelullista merkittävyyttä. Samalla kansallispuiston metsästyksen ja muuhun käyttöön kohdistuvat rajoitukset laajenisivat koskemaan merkittävästi lakiesityksen mukaista vaihtoehtoa laajempaa osaa Sallan kunnassa sijaitsevista valtion maista ja Metsähallituksen lupametsästysalueista. Koska kansallispuiston perustaminen aiheuttaisi rajoituksia nykyiseen metsästyskäytäntöön, on katsottu kohtuulliseksi perustaa kansallispuisto Sallan kansallispuiston toteutettavuusselvityksessä esitetyn laajuisena ja yhden alueen kokonaisuutena. Kansallispuiston tiukemmat rauhoitusmääräykset koskisivat siten paikallisten asukkaiden kannalta kohtuullisempaa aluetta ja ympäröivillä valtion mailla Sallan kunnassa alueiden käyttö voisi jatkua nykyisellään.

Metsähallitus esitti lausunnossaan kansallispuistorajaukseen lisättäväksi Könkäänmaan noin 18 hehtaarin laajuisen Metsätalous Oy:n hallinnassa olevan alueen. Alue toisi merkittävän lisän puiston luontoarvoihin ja liittyisi suoraan lausunnolla olleeseen kansallispuiston rajausalueeseen, eikä siellä harjoiteta metsätaloutta. Aatsinginhaudan ruhjelaaksoon kiinteästi liittyvällä Könkäänmaan alueella on jyrkkiä dolomiittikalliotörmä, joilla esiintyy erityistä lajistoa, jota ei ole muualla kansallispuistossa. Könkäänmaan 18 hehtaarin alue on näillä perusteilla otettu mukaan kansallispuiston rajaukseen. Laajennuksen jälkeen kansallispuiston pinta-ala olisi 9983 hehtaaria.

6 Lausuntopalaute

6.1 Lausuntopalaute

Ehdotuksesta annettiin yhteensä 38 lausuntoa. Lausunnoista pääosa suhtautui myönteisesti Sallatunturin kansallispuiston perustamiseen.

Sallan kunta, Lapin liitto, useat paikalliset yrittäjä- ja maanomistajatahot sekä seurakunnat esittivät kansallispuiston nimeksi Sallan kansallispuistoa. Tämän mukaisesti kansallispuiston nimeksi ehdotetaan Sallan kansallispuistoa.

Metsähallitus ja Lapin maakuntamuseo esittivät kulttuuriperinnön suojelun lisäämistä lain 1 §:än. Myös opetus- ja kulttuuriministeriö korosti lausunnossaan Sallatunturin alueen kulttuuri-perinnön merkitystä. Kulttuuriperintö ja kulttuuriympäristöjen vaaliminen ovat osa kaikkien kansallispuistojen hoitoa ja otetaan siten huomioon hoito- ja käyttösuunnitelmassa, joten sen kirjaaminen perustamispöytäkirjaan ei ole ollut tarpeellista.

Lapin maakuntamuseo sekä useat luonnonsuojelutahot esittivät kansallispuiston rajaukseen merkittäviä laajennuksia. Metsähallitus esitti 18 hehtaarin laajennusta kansallispuiston rajaukseen. Näiden esitysten vaikutuksia lakiesitykseen on tarkasteltu kohdassa 5 *Muut toteuttamismahdollisuudet ja niiden vaikutukset*.

Metsähallitus usean muun tahon kanssa esitti, että metsäautoteiden käyttö ja kunnostaminen olisi jatkossakin mahdollista. Olemassa olevien teiden käyttö ja kunnostaminen olisi Sallan kansallispuistossa mahdollista luonnonsuojelulain 14 §:n nojalla.

Sallan kunta sekä useat metsästystahot ja yksityiset maanomistajat esittivät tieyhteyden ja sillan rakentamista Onkamon kylän sekä Aatsingin kylän suunnista tulevien metsäautoteiden välille. Kyse ei ole olemassa olevasta tieyhteydestä, eikä sen rakentaminen olisi kansallispuiston hoidon ja käytön kannalta tarpeen. Tien ja sillan rakentaminen aiheuttaisi välittömiä heikentäviä muutoksia rakennuspaikan luonnonympäristössä ja pirstoisi alueen ekologista kokonaisuutta. Lisäksi tieyhteys muodostaisi merkittävän oikotien Kellosta Salla - Kuusamo -tielle ja toisi mukanaan läpiajoliikennettä kansallispuiston alueelle. Jos yleinen etu jossain vaiheessa vaatisi tien rakentamista, se edellyttäisi luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista Natura -arviointia.

Matkalle Sallaan ry ja Sallan Yrittäjät ry esittivät, että kaikki nykyiset liikkumisen muodot, urat ja matkailuyritysten ylläpitämät aktiviteetit mahdollistettaisiin myös kansallispuistossa. Lisäksi ne toivovat yrityksille jatkossakin mahdollisuutta sopia ohjelmalvelukäytön reiteistä Metsähallituksen kanssa. MaRa ry, Matkalle Sallaan ry ja Sallan Yrittäjät ry toivovat lisäksi, että mahdollisten lisäreittien tarve huomioitaisiin jatkossa alueen hoidon ja käytön suunnittelussa. Nämä asiat kuuluvat alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen valmistelemassa kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmassa ja järjestyssäännössä tarkasteltaviksi.

Useat tahot katsoivat, että yksityisomistuksessa olevien alueiden omistuksen pysyvyys, arvo, saavutettavuus (liikkumisoikeus) sekä käyttömahdollisuudet tulisi turvata kansallispuistolaisissa. Hallituksen esityksen perusteluista on täsmennetty toteamalla olemassa olevien kulkuoikeuksien säilyminen kansallispuistoa perustettaessa.

Sallan Paliskunta ja Paliskuntain yhdistys edellyttivät mainintaa poronhoidon harjoittamisen edellytysten ja sujuvuuden turvaamisesta hallituksen esityksessä. Hallituksen esityksen perusteluista on tarkennettu esityksen mukaisesti.

Useat tahot pitivät lausunnoissaan erityisen tärkeänä paikallisten oikeuksien säilymistä metsästyslain 8 §:n mukaiseen metsästykseseen, kalastuslain 8 §:n mukaiseen kalastukseen sekä esimerkiksi tulentekoon, liikkumiseen ja luonnontuotteiden keruuseen. Lisäksi useat metsästystahot esittivät kansallispuiston tavoitteeksi vahvasti sallalaista kansallispuistoa, jossa paikallisten oikeudet alueen käyttöön nostettaisiin alueen suojelun ja matkailun tavoitteiden rinnalle. Metsähallituksen Eräpalvelut puolestaan katsoi lausunnossaan kalastuslain 7 §:n mukaiset kalastusoikeudet riittäviksi. Kuntalaisten vapaa metsästysoikeus säilyisi pääosassa kansallispuistoa. Luonnonsuojelulain 13 §:n mukaiset rauhoitussäännökset ja niiden poikkeukset koskisivat kansallispuiston alueella myös paikallisia asukkaita. Kansallispuistossa olisi kalastuslain 7 §:n mukaiset kalastusoikeudet sekä oikeus poimia marjoja ja hyötysieniä luonnonsuojelulain 14 §:n mukaisesti. Kalastusrajoitukset eivät koskisi kansallispuiston sisään jääviä yksityisiä vesialueita eli Koutolampea, Ylimmäistä Sotkajärveä sekä Aatsinginjoen ja Haudanjoen yksityisessä omistuksessa olevia alueita. Lain liitteisiin on lisätty liitteeksi 2 kartta kansallispuistoon kuuluvista Haudanjoen alueista, joita kansallispuiston ehdotetut kalastusta koskevat säännökset koskisivat. Oikeudet tulentekoon ja liikkumiseen määriteltäisiin kansallispuiston järjestyssäännössä kuten muissakin kansallispuistoissa. Kansallispuiston perustamisen vaikutukset paikallisten käyttöoikeuksiin pyrittäisiin pitämään kohtuullisina rajaamalla puisto verraten suppealle alueelle valtion maan kokonaisuutta.

Useat metsästystahot esittivät hirvenmetsästyksen sallimista kaikille paikallisten metsästyseurojen ulkopaikkakuntalaisille jäsenille. Lausunnoissa myös esitettiin, että metsästysoikeutta ei rajoitettaisi jo perustettuihin seuroihin, ja että seuroilla olisi mahdollisuus kutsua metsästysvieraita. Lisäksi esitettiin pienriistan sekä kaikkien riistaeläinlajien ja rauhoittamattomien eläinten metsästyksen sallimista metsästyseurojen ulkopaikkakuntalaisille jäsenille. Esitetty laajat ulkopaikkakuntalaisten metsästysoikeudet poikkeaisivat merkittävästi muista Pohjois-Suomen kansallispuistoista, eikä niitä ole katsottu tarpeelliseksi, koska metsästyksellä kansallispuiston rajauksen ulkopuolella jatkaa nykyisellään kansallispuistoa moninkertaisesti laajemmilla valtion mailla.

Useiden metsästystahojen lausunnoissa katsottiin, että myös metsästyskoirien koulutus ja moottoriajoneuvojen käyttö saaliin noudossa, riistanhoitotöissä ja pienpetojen pyynnin yhteydessä tulisi kansallispuistossa sallia. Nämäkin asiat kuuluvat kansallispuistolle myöhemmin laadittavissa hoito- ja käyttösuunnitelmassa ja järjestyssäännössä tarkasteltaviksi.

Metsähallituksen Luontopalvelut piti luonnoksessa esitettyjä metsästysjärjestelyjä tarkoituksenmukaisina. BirdLife Suomi ry sekä paikallinen metsästäjä pitivät tärkeänä ulkopaikkakuntalaisten pienriistan metsästyksen rajoittamista kansallispuistossa. Lapin ELY-keskus esitti metsästyksen kieltämistä kansallispuiston virkistysalueella Aatsinginjoen-Haudanjoen länsipuolisella alueella erityisesti matkailijoiden turvallisuuden vuoksi. Lisäksi WWF Suomi esitti metsästyksen kieltämistä kokonaan kansallispuiston alueella. Kansallispuistojen kasvavat käyntimäärät asettavat haasteita virkistyskäytön ja metsästyksen turvalliselle yhteensovittamiselle myös Pohjois-Suomen laajemmissa kansallispuistoissa. Lapin ELY-keskuksen lausunnon pohjalta ja kansallispuistojen kasvavan virkistyskäytön vuoksi on katsottu perustelluksi rajoittaa lausunnon olleesta hallituksen esityksen luonnoksesta poiketen metsästystä Sallan kansallispuiston siinä osassa, johon palvelurakenteet painottuisivat ja johon matkailua kansallispuistossa ohjattaisiin ja myös hallituksen esityksen perusteluita on tältä osin tarkennettu. Metsästysrajoitusalue on merkitty lakiesityksen liitteen 1 karttaan rasterilla.

Valtiovarainministeriö katsoi lausunnossaan, että kansallispuiston perustaminen tulisi rahoittaa jo luonnonsuojeluun myönnettyjen määrärahojen puitteissa. Joka tapauksessa määrärahoista päätetään erikseen julkisen talouden suunnitelmaa ja talousarviota koskevista menettelyistä, ja

määrärahaa koskeva kysymys tulisi ratkaista näissä menettelyissä. Mikäli lisärahoitusta myönnettäisiin, olisi kyseessä ns. budjettilaki, joka tulisi antaa (lisä)talousarvioesityksen yhteydessä. Metsähallitus puolestaan esitti, että kansallispuiston perustamisen määräraha nostettaisiin 2,5 miljoonasta 4,5 miljoonaan euroon. Tarkoitus on menetellä valtiovarainministeriön esittämällä tavalla.

Metsähallitus esitti lausunnossaan lisäksi vähäisiä teknisiä tarkennuksia hallituksen esityksen perusteluihin ja ne on sisällytetty sellaisenaan hallituksen esitykseen.

Maa- ja metsätalousministeriö ja Metsähallituksen Eräpalvelut esittivät tarkennuksia perusteluihin suurpetojen metsästäystä koskevaan kohtaan ja hallituksen esitystä on tältä osin selvennetty.

BirdLife Suomi ry totesi lausunnossaan, että kansallispuistohankkeesta tulisi tehdä luonnon monimuotoisuusvaikutusten arviointi. Suomen riistakeskus Lappi piti tarpeellisena tehdä luonnon-suojelulain 65 §:n 1 momentin mukainen Natura-arvioinnin tarveharkinta ja arvioida vaikutuksia ahmaan. Kansallispuiston perustamisella lakiesityksen rajauksin ja säännöksin ei katsota olevan merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueen suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin tai lajeihin.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoi lausunnossaan, että hankkeen ympäristövaikutukset eivät ole itsestään selvästi luonnon monimuotoisuuden kannalta positiiviset, mutta totesi Metsähallituksen tavoin alueen hoidon ja käytön suunnittelulla voitavan hallita matkailun kestävän käytön haasteita.

6.2 Lainsäädännön arviointineuvoston lausunto

Lainsäädännön arviointineuvoston mukaan esitysluonnoksesta saa hyvän käsityksen asian taustoista, tavoitteista ja keskeisistä esityksistä. Esityksen vaikutuksia on käsitelty monesta näkökulmasta. Arviointineuvoston mukaan lausuntopalaute ja palautteen vuoksi esitykseen tehdyt muutokset on kuvattu kattavasti.

Arviointineuvosto kiinnitti vakavaa huomiota siihen, että esityksessä ei oltu riittävästi arvioitu kansallispuiston käyntimäärien kasvun ja metsästyksen sallimisen aiheuttamia turvallisuusriskejä luonnossa liikkujille. Arviointineuvosto katsoi, että esityksessä tulisi arvioida turvallisuusriskejä esimerkiksi alueella käytettyjen eri metsästysmuotojen, metsästyksen ajoittumisen sekä reittien sijoittumisen perusteella. Hallituksen esityksen metsästysjärjestelyitä koskevia perusteita on tältä osin täydennetty.

Arviointineuvosto katsoi esitysluonnoksen puutteeksi myös sen, että esityksessä vain sivutaan vaikutuksia kansallispuiston kävijöille, vaikka he ovat esityksen keskeinen kohderyhmä. Hallituksen esityksen perusteluihin on täydennetty kansallispuiston perustamisen vaikutuksia alueen kävijöihin sekä retkeily- ja virkistyskäyttöön.

Arviointineuvosto kiinnitti lisäksi huomiota siihen, että esitysluonnoksessa ei ole käsitelty kansallispuiston vaikutuksia muuhun elinkeinotoimintaan kuin matkailun mahdollisuuksiin tulevaisuudessa kansallispuiston läheisyydessä. Hallituksen esityksen taloudellisten vaikutusten arviointia on tältä osin täydennetty.

Arviointineuvosto katsoi, että ympäristövaikutuksia voisi tarkentaa myös siltä osin, mihin maankäytön tehostuminen ja luonnon kuluminen todennäköisesti kohdistuisi. Lisäksi arviointi-

neuvoston mukaan esityksessä voisi kuvailla vaikutuksia esimerkiksi liikenteeseen, teiden käyttöön, parkkipaikkojen rakentamiseen sekä kuvailla vähähiilistä matkailua ja sen vaikutuksia. Hallituksen esityksen ympäristövaikutusten arviointia on näiltä osin täydennetty.

7 Lakia alemman asteinen sääntely

Kansallispuistoksi esitettävästä alueesta 9 965 hehtaaria kuuluu vuonna 2017 perustettuun 10 088 hehtaarin laajuiseen Sallatunturin luonnonsuojelualueeseen. Kun alueesta muodostettaisiin kansallispuisto, olisi samalla tarpeen muuttaa Itä-Lapin luonnonsuojelualueista annetulla valtioneuvoston asetuksella (646/2017) perustetun Sallatunturin luonnonsuojelualueen rajausta niin, että luonnonsuojelualueen rajaus käsittäisi vain kansallispuiston ulkopuolelle jätettävän Rämijängän 123 hehtaarin osa-alueen. Samalla luonnonsuojelualueen nimeksi tulisi Rämijängän luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelualueen rajauksen ja nimen muutos tehtäisiin valtioneuvoston asetuksella lain voimaansaattamisen yhteydessä.

Metsähallitus laatisi yhteistyössä eri hallinto- ja toimijatahojen kanssa alueelle luonnonsuojelulain 19 §:n mukaisen hoito- ja käyttösuunnitelman. Siinä määritettäisiin muun muassa kansallispuiston suojelun ja kehittämisen painopisteet, hoidon vyöhykejako sekä menettelytavat suojelu- ja kehittämistavoitteiden sekä puiston virkistyskäytön yhteensovittamiseksi. Hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaisi ympäristöministeriö. Tämän jälkeen Metsähallitus antaisi suojelualueelle luonnonsuojelulain 20 §:n mukaisen järjestyssäännön, jossa annetaan tarpeelliset 18 §:n 2 momenttiin perustuvat rajoitukset alueen käytölle.

8 Voimaantulo

Ehdotetaan, että laki tulee voimaan 1.12.2021.

9 Toimeenpano ja seuranta

Metsähallitus hakisi maanmittauslaitokselta toimitusta, jossa Sallan kansallispuiston rajalinjat avattaisiin. Suojelualuekiinteistöön sisällytettäisiin Könkäänmaan 18 hehtaarin alue ja Rämijängän alue lohkottaisiin erilleen nykyisestä suojelualuekiinteistöstä. Sen jälkeen kansallispuiston ulkorajat ja mahdolliset rajoitusalueet merkittäisiin maastoon luonnonsuojelulaissa edellytetyllä tavalla.

10 Suhde talousarvioesitykseen

Esitys liittyy valtion vuoden 2021 neljänteen lisätalousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Lisätalousarvioesityksen yhteydessä ehdotetaan perustamiskustannuksiin liittyvien menojen edellyttämät määrärahasiirrot talousarviomomenttien välillä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Sallan kansallispuistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Itä-Lapin vaaramaiseman, siihen kuuluvien metsien, soiden ja harjujen ja niillä esiintyvien eliölajien suojelemiseksi sekä yleistä virkistys- ja retkeilykäyttöä, luonnonharrastusta, tutkimusta ja opetusta varten on luonnonsuojelulain (1096/1996) mukainen Sallan kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Sallan kansallispuistoon kuuluu noin 9 983 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Sallan kunnassa. Alueen rajat on merkitty punaisella viivalla liitteissä 1 ja 2 oleviin karttoihin.

3 §

Rauhoitussäännökset

Kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 13 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista mainitun lain 14 ja 15 §:ssä.

Niillä, joiden kotikunta on Sallan kunta, on oikeus metsästää Sallan kansallispuistossa metsästyslain (615/1993) 8 §:n nojalla luonnonsuojelulain 13 §:n estämättä. Luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla sallittavaan riistaeläinlajien yksilön poistamiseen on lisäksi oikeus kansallispuistossa toimivan paliskunnan osakkailla ja Suomen riistakeskuksen tähän tarkoitukseen erikseen nimeämällä henkilöillä kotikunnasta riippumatta.

Lain voimaantullessa rekisteröitynä olevan metsästysseuran jäsenellä on oikeus metsästää hirveä kansallispuiston alueella, jos kansallispuisto sisältyy metsästysseuran metsästysalueeseen.

Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, kansallispuistossa ei saa hirven ajoa lukuun ottamatta metsästää sillä alueella, joka on merkitty rasterilla liitteessä 1 olevaan karttaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 10.6.2021

HE 104/2021 vp

Pääministeri

Sanna Marin

Ympäristö- ja ilmastoministeri Krista Mikkonen

